

[Tove Nielsen.]

det praktiske element i skolen. Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at det er rigtigt, det ikke er særlig præcist formuleret, hvordan man tænker sig samarbejdet mellem skolen og det omgivende samfund, men det hænger sammen med, at det kan vi ikke formulere fuldstændig præcist, fordi det samarbejde, man kan lave imellem ét skolevæsen og det omgivende samfund, naturligvis ikke behøver at være det samme, som man kan lave ved en naboskole og det omgivende samfund, der er dér. Det er noget, man må finde ud af lokalt, men kan det præciseres mere, er venstre fuldstændig indstillet på at medvirke til dette.

Med hensyn til formålsparagraffen, så er det rigtigt, at vi har kortet den af. Vi har hele tiden ment, at vi skal passe på, at formålsformuleringen ikke bliver for lang, ikke bliver for fyldig, så man kan lægge lidt af hvert i den. Vi foretrækker en præcis, en kort formulering.

For os har det været vigtigt at få med ind, at eleverne skal lære kundskaber i skolen. Det hænger også sammen med det, jeg bl. a. sagde om dansk.

Vi har også ønsket at få med ind, at eleverne skal lære et medansvar. I det øjeblik man har medbestemmelse, må der naturligvis også følge et medansvar, og det må eleverne lære lige fra starten af. Lærer man ikke det i skolen, så bliver det en barsk og en bitter virkelighed, man træder ud i, når man forlader skolen, for da er det nødvendigt, at man kan påtage sig et medansvar.

Jeg har skitseret nogle af de punkter, som for os har været væsentlige at få præciseret, og som vi mener i allerhøjeste grad vil være med til at klare den situation, vi står i, løse op for de problemer, som det er så afgørende at få løst op for.

Vi er indstillet på at gøre alt, hvad vi kan i undervisningsudvalget, for at vi kan få vedtaget dette lovforslag inden udgangen af samlingen, så en ny folkeskolelov kan træde i kraft pr. 1. august 1976. Det er det, som vi alle ønsker, alle vi, der på den ene eller den anden måde har med folkeskolen at gøre. Det er det, eleverne trænger til, det er det, forældrene ønsker, og det er det, som lærerne i allerhøjeste grad også ønsker. Derfor er det nu, vi må tage det ansvar meget, meget alvorligt og gøre, hvad vi kan for at

mødes om den løsning, som vi kan blive enige om er det, der tjener den danske folkeskole bedst.

Halvgaard (FP):

Man har gennem flere år set frem til en ny folkeskolelov. Socialdemokratiet er fremkommet med et forslag, som er trukket tilbage, forlyder det, fordi man ikke mente, det kunne samle et flertal her i folketinget. Venstres skolelovsforslag så dagens lys umiddelbart efter udskrivelsen af valget i december 1974. Fremskridtspartiet fremkom ligeledes i efteråret med forslag til ny skolelov, som på afgørende måde giver forældrene og dermed skolenævnene større ansvar og beføjelser i modsætning til de to andre forslag.

På baggrund af disse tre forslag eller synspunkter, suppleret med synspunkter fra 7 eller 8 andre partier, skal der nu formuleres en ny folkeskolelov. Da det endvidere skal ske under hensyntagen til de økonomiske vilkår, er jeg noget bekymret for, at det kan blive en tvivlsom sammenkogt ret, der hverken tilfredsstiller børn, forældre eller lærere.

Alle problemer vedrørende formålsparagraffen, fagrækken, timefordelingen, delt eller udelt skole, klassekvotienten, karaktergivning, eksamensordning osv., har været gennemdiskuteret og debatteret i pressen, i fagblade og på konferencer både lokalt og på landsbasis, uden at man er nået til enighed. Vi kan naturligvis aldrig blive enige, men så kan det heller ikke være rigtigt og retfærdigt, at den kompromisløsning, vi når til, skal trækkes ned over hovedet på samtlige skolevæsen her i Danmark. Jo mere vi kan sende ud til afgørelse i skolenævnene ved den enkelte skole, jo bedre, for hvem er nærmere til at træffe beslutninger af den art, som er indeholdt i lovforslaget, end forældrene. De, der er mest interesseret i, at der skabes så god en skole som muligt på lokalt plan, er børnenes forældre. Derfor er det også rimeligt, at forældrene og dermed skolenævnene får så stort et ansvar og så mange beføjelser som muligt.

Jeg føler det derfor som min vigtigste opgave i det udvalgsarbejde, som kommer i forbindelse med dette forslag, at henvise så mange bestemmelser som muligt til afgørelse i det lokale skolenævn.

Tiden tillader ikke en systematisk gen-